

[Arbejdsministeren]

ser, som forudsat ved udarbejdelsen af loven, indeholdes i den kommende bekendtgørelse, når rimelige hensyn taler herfor.

Jeg finder på denne baggrund ikke anledning til at tage initiativ til ændring af loven.

Spm. nr. 264

Til statsministeren (15/1 80) af:

Nymann (FP):

»Hvilke initiativer påtænker regeringen at tage, såfremt formanden for FTF, fru Kirsten Stallknecht, får ret i sine forudsigelser om, at de offentligt ansatte vil skaffe befolkningen et varmt forår, og vil regeringen eventuelt handle lige så resolut, som det er blevet gjort i Ishøj kommune, hvor man afskedigede de pædagoger, der strejkede?«

Begrundelse

I landets alvorlige økonomiske situation kan det ikke nytte, at de offentligt ansatte begynder at true med at ville lave aktioner. Selv om det er vanskeligt at styre lønpolitikken på det private arbejdsmarked, må det kunne lade sig gøre inden for det offentlige.

Spørgeren finder det derfor rimeligt, at regeringen omgående siger fra over for fru Stallknechts trusler.

Besvarelse (24/1 80):

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Regeringen forventer, at de offentligt ansatte loyalt vil udføre deres arbejde i overensstemmelse med gældende regler og bestemmelser.

Skulle der opstå situationer, hvor dette ikke er tilfældet, har regeringen ikke planlagt specielle initiativer, men vil følge den praksis og de regler, der gælder i sådanne tilfælde.

Spm. nr. 266

Til landbrugsministeren (15/1 80) af:

Askjær Jørgensen (FP):

»Vil ministeren tage initiativ til at forhindre, at lokale myndigheder, f. eks. vurderingsmyndigheder og kommunale myndigheder, uberettiget forsøger at sammenlægge frijord/ikke-landbrugspligtig jord med landbrugspligtig jord, f. eks. i tilfælde, hvor en borger dels ejer en landbrugsejendom med

landbrugspligt og samtidig ejer et stykke selvstændig frijord?«

Begrundelse

Det ser ud, som om lokale myndigheder nogle steder i landet uden lovhjæmmel forsøger at pådutte borgere en sammenlægning af frijord med landbrugspligtig jord. Det må selvfølgelig være således, at man ikke uden videre samvurderer og dermed sammenlægger frijord med f. eks. en gård med landbrugspligt.

Besvarelse (23/1 80):

Landbrugsministeren (Poul Dalsager):

Det følger af bestemmelserne i vurderingslovens § 8, stk. 1, at arealer, der tilhører samme ejer og udgør en driftsenhed, skal vurderes som én ejendom. I henhold til landbrugslovens § 2, stk. 2, henregnes til en landbrugs-ejendom foruden de matrikelnumre, der i matriklen er noteret med landbrugspligt, tillige arealer, der uden at være omfattet af noteringen i matriklen ved den seneste vurdering til ejendomsværdi og grundværdi er vurderet under ejendommen.

Bestemmelsen i landbrugslovens § 2, stk. 2, har været gældende siden 1967, og bestemmelsen i vurderingsloven er af endnu ældre dato.

I forbindelse med ændringen af landbrugsloven i 1978 blev spørgsmålet om en sikring af de frie jorder rejst, og landbrugsministeriet rettede i juli 1979 henvendelse til statsskattedirektoratet med henblik på en undersøgelse af, hvorvidt der var ubebyggede frie jorder, som efter bestemmelserne i vurderingslovens § 8, stk. 1, burde være vurderet under en landbrugsejendom.

Statsskattedirektoratet har herefter i en skrivelse af 26. november 1979 givet samtlige skyldrådsformænd og skyldrådskontorer nærmere anvisninger om forståelsen af § 8, stk. 1.

Spørgsmålet om de frie jorder og skærpelese af vurderingsreglerne er behandlet i svaret på spørgsmål 10 ved lovændringen i 1978, og der er her tillige henvist til mit svar af 9. december 1977 på spørgsmål nr. 211 stillet af folketingsmedlem Dohrmann.

Som det vil fremgå, er der lovhjæmmel til at samvurdere – og samnotere – et frijordsa-